

MARTA DJA JALOWSKA

PORTFOLIO
JULY 2024

ARTIVIST
DANCER
PERFORMER

Performerka, aktorka, tancerka, reżyserka,
aktywistka, feministka, edukatorka.

W swojej praktyce artystycznej zajmuje się
feminizowaniem, queerowaniem i
radyzalizowaniem przestrzeni publicznej i
swojej własnej obecności.

JEZIORO SZCZĘŚCIA

Choreografia i performans: Marta Dja Jalowska

Centrum W Ruchu
Warszawa, 2022
fot. Jacek Smoter

Doświadczenie śmierci bliskiej osoby, to doświadczenie bardzo cielesne, bo umieranie jest działaniem ciała, ostatnią jego sekwencją ruchową. Potem pozostają tylko sny i wspomnienia, a raczej konfabulowanie wspomnień. Jak pisała Mira Marcinów w „Bezmatku”: „W moim domu zawsze było zapotrzebowanie na intensywność. Wyznawaliśmy zasadę, że kiedy trzeba, powinno się mocno wejść w coś przesadnego. Wtedy należy porzucić prawdę. Wtedy się żyje. Poszła krowa, niech idzie łańcuch [...]” Czy poprzez świadome wcielenie w swoje mięśnie, oddech, kości, w swoją pamięć ruchu bliskiej sobie osoby jesteśmy w stanie wytworzyć strumień emocji, których nie umiemy wyrazić inaczej? Czy żyjące, obecne ciało jest w stanie ocalić relację z ciałem radykalnie nieobecnym?

Solo choreograficzne powstałe podczas kursu Choreografia w Centrum 2022 i rozwijane w ramach stypendium artystycznego m. st. Warszawy 2023.

3_2_1TANIEC!

Krakowski Festiwal Tańca, 2023

fot. Klaudyna Schubert

QUEEN OF THE FORTRESS

Choreografia i performans: Marta Dja Jalowska, kostium: Marta Szypulska

Generator Malta
Malta Festival Poznań, 2021,
kuratorka: Joanna Pańczak
fot. Marek Zakrzewski

Zostałyśmy królową. Wezwane do odpowiedzialności, nikomu niepotrzebne, niezastąpione, zawsze obecne. Monarchinie twierdzy, królowe serc, samice ziemi. Niepodległe jak ziemia, niezależne, nieczyniące podległych, niepokonane, niepokorne, nieprzekonane, niezwykle. Queen of the Fortress* wygłosiły, wyskandowały, wyśpiewały orędzia otwierające każdą rezydencję projektu Zaklepane / Ground Rules.

Queen of the Fortress to odpowiedź Marty Jalowskiej na zaproszenie do wcielenia się w rolę królowej kawałka ziemi w parku Wieniawskiego, gdzie duet iwola, pracując z tematem prawa własności do ziemi i jej zasobów, zbudował twierdzę – instalację i ogłosił jej niepodległość. Twierdzę dostał w posiadanie na 24 lub 48 godzin rezydenxi projektu Zaklepane / Ground Rules, które z różnych perspektyw przyglądał się naszej relacji z ziemią. Rolą królowych było reprezentowanie i uosabianie tożsamości “władanych” przez nich ziem. Queen of the Fortress były tym, czym ich królestwo. W trakcie dziesięciu dni festiwalu artystka stworzyła sześć niezależnych orędzi Queen of the Fortress. Ponadto Jalowska pojawiała się, jako Queen of the Fortress, codziennie między 12:00 a 14:00 i 19:00 a 21:00 na terenie twierdzy i okolic, w Parku Wieniawskiego, gdzie ofiarowywały swoją obecność, do porozmawiania, obserwowania, zadawania kluczowych i zupełnie nieistotnych pytań o aktualną tożsamość ich królestwa.

* (używają zaimków niebinarnych „one”, „ich”)

Generator Malta
Malta Festival Poznań, 2021,
kuratorka: Joanna Pańczak
fot. Klaudyna Schubert

Generator Malta
Malta Festival Poznań, 2021,
kuratorka: Joanna Pańczak
fot. Klaudyna Schubert (1)
Artur Nowicki (2, 3)

Generator Malta
Malta Festival Poznań, 2021,
kuratorka: Joanna Pańczak
fot. Marek Zakrzewski

CHCĘ

Twórcynie: Marta Dja Jalowska, Edka Jarzab, Sebastian Winkler, współpraca choreograficzna: Alka Nauman, kostiumy: Marta Szypulska, wideo: Ania Płonka, gościnnie: Vala T. Foltyn

„TEREN WSPÓLNY” HUB KULTURY KW
Komuna Warszawa, 2020
Zespół kuratorski: Marta Keil, Grzegorz
Reske, Tim Etchells
fot. Tomasz Drzewiecki

Daj głos. Zabierz głos. Oddaj głos. Głośna.
Uwolnij głos. Wypnij język. Otwórz buzię. Głośna.
Głosowanie. Z języczkiem. Wspólny język. Głośna.
Korespondencja. Z użyciem języka. Z użyciem śliny.
Słuchaj. Martwię się o ciebie, bo jesteś zbyt radykalna.

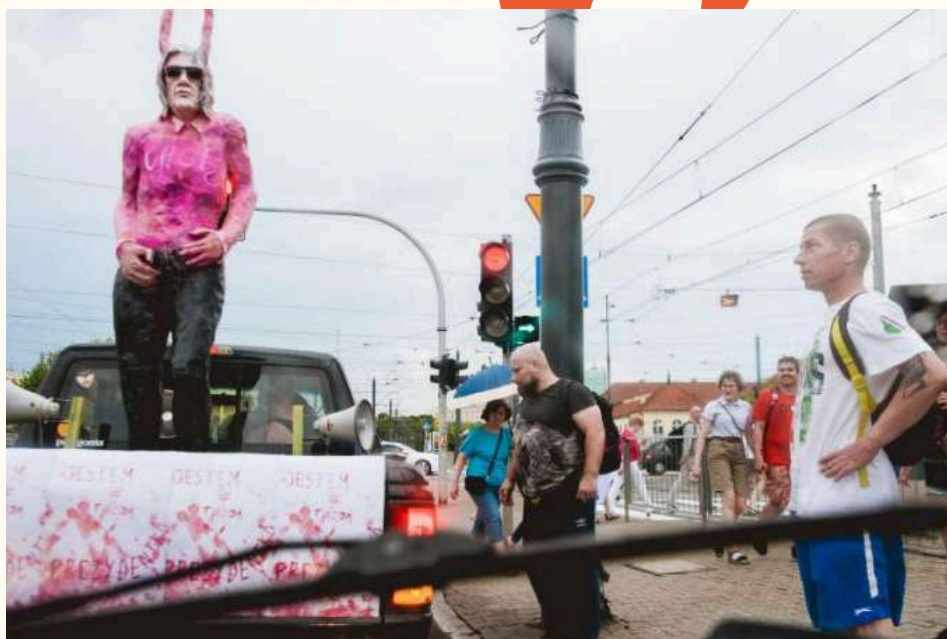
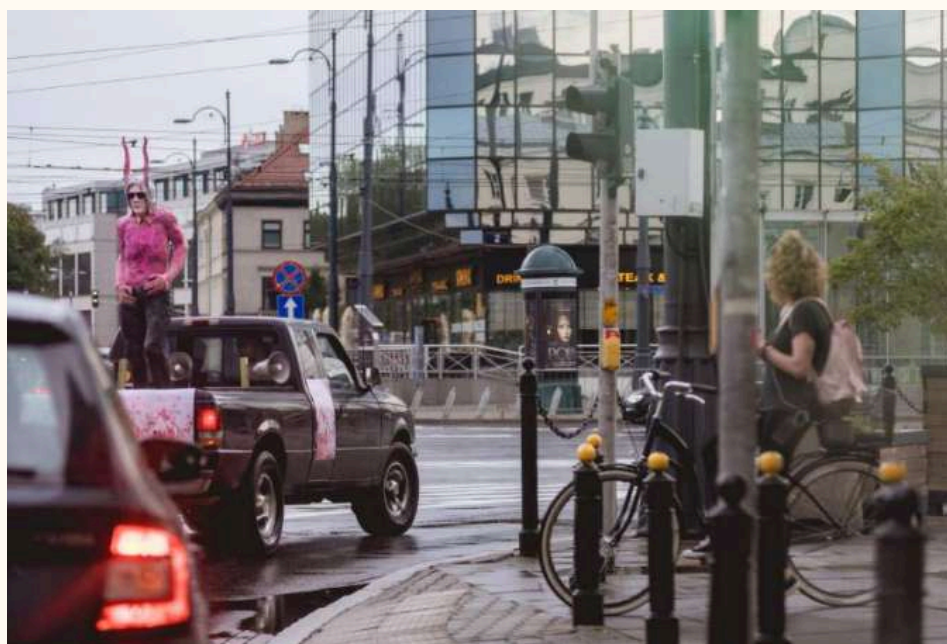
„Chcę” to manifest wykorzystujący narzędzia kampanii prezydenckiej, rozłożony na części i rozciągnięty w czasie. Seria działań, które w myśl poetki i performerki, Eileen Myles, zmieniają porządek słów politycznych („Change order of political words”). Pierwsza część to plakaty wyborcze (10.05.2020, pierwszy termin – odwołanych – wyborów prezydenckich w Polsce), druga – wiec wyborczy w formie performansu z obiektem na ulicach Warszawy (26.06.2020, ostatni dzień kampanii w I turze wyborów prezydenckich w Polsce), trzecia to spektakl, czyli nowa prezydencja (17.10.2020).

„TEREN WSPÓLNY” HUB KULTURY KW
Komuna Warszawa, 2020
Zespół kuratorski: Marta Keil, Grzegorz
Reske, Tim Etchells
fot. Tomasz Drzewiecki

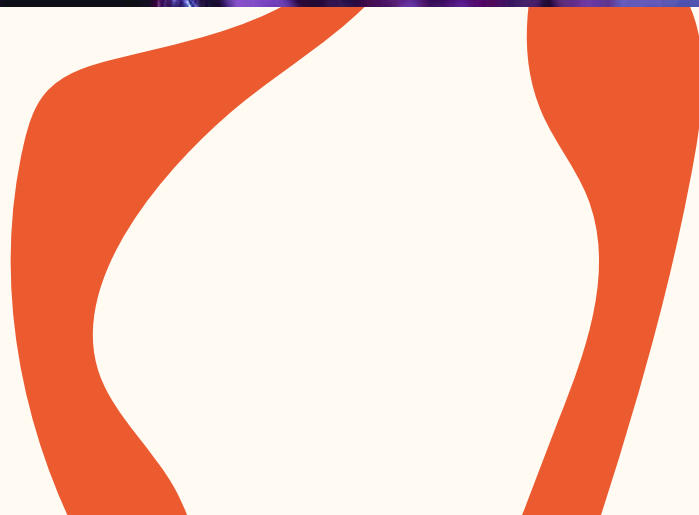
„TEREN WSPÓLNY” HUB KULTURY KW
 Komuna Warszawa, 2020
 Zespół kuratorski: Marta Keil, Grzegorz
 Reske, Tim Etchells
 fot. Tomasz Drzewiecki

„TEREN WSPÓLNY” HUB KULTURY
Komuna Warszawa, 2020
Zespół kuratorski: Marta Keil,
Grzegorz Reske, Tim Etchells
fot. Pat Mic

„TEREN WSPÓLNY” HUB KULTURY
 Komuna Warszawa, 2020
 Zespół kuratorski: Marta Keil,
 Grzegorz Reske, Tim Etchells
 fot. Pat Mic

„TEREN WSPÓLNY” HUB KULTURY
Komuna Warszawa, 2020
Zespół kuratorski: Marta Keil,
Grzegorz Reske, Tim Etchells
fot. Pat Mic

Krótką wypowiedź i biografia dla “Otwieramy się!”

Jestem aktorką, reżyserką, performerką, aktywistką, feministką, edukatorką, absolwentką kulturoznawstwa na Uniwersytecie Warszawskim. Zajmuję się feminizowaniem, queerowaniem i radykalizowaniem przestrzeni publicznej i własnej obecności. Od 2022 roku w praktyce indywidualnej zajmuję się pracą z ciałem i głosem, eksperymentuję z Kristin Linklater i Anną Halprin. Od zawsze nieodłączną częścią mojej praktyki jest poezja, jej ucieleśnianie. Uważam ją za niezwykle pojemną i rewolucyjną formę. Taką, która pozwala budować utopie i jest skrajnie polityczna. Ponadto najmocniej związaną z ciałem ze względu na jej budowę i nielinearność. Jest też odpoczynkiem od linearności codzienności, prób przyczynowo-skutkowego objaśniania świata i praktykowanych przez większość z nas procesów terapeutycznych.

Jestem współzałożycielką (2008) i członkinią Grupy Artystycznej TERAZ POLIŹ – zaangażowanej społecznie feministycznej formacji teatralnej, która manifestuje zmagania, uczucia i doświadczenia różnych osób z doświadczeniem życia jako kobiety wchodzących w interakcje ze współczesnym światem. Jestem współtwórczynią kolektywu artystycznego Czarne Szmaty #czsz (2016), skupiającego się na akcjach poddających krytycznej analizie aktualne wydarzenia społeczne, a także obowiązujące narracje i polityki historyczne, bazującego na wytrąceniu oraz queerowaniu przestrzeni publicznej. Jestem współzałożycielką europejskiej sieci Womxn Performing Europe – Magdalena Project Across Borders oraz członkinią społeczności KASSIA i Breaking The Spell. W roku 2023 pracowałam nad projektem “Jezioro szczęścia” w ramach stypendium Miasta Stołecznego Warszawy.

Moja propozycja dla CSW wynika z chęci podzielenia się swoją praktyką, która w moim przekonaniu przyczyni się do budowania nowej społeczności i nowej energii wokół Zamku Ujazdowskiego. Ponadto obserwuję jak duża jest potrzeba (także we mnie) przetwarzania swoich napięć i refleksji wynikających z pracy opiekuńczej na konkretne artefakty i działania. Ale widzę też dużo napięcia i powagi wokół tego odpoczywania od opiekowania się, a zależy mi na tym aby osoby mogły zyskać jak najwięcej dystansu i poczucia “niemuszenia” w tym wspólnym byciu i przetwarzaniu. Jak najwięcej przyjemności (“joy”), zabawy, punku, postpunku i queeru.